

Vincentius Vereniging Amsterdam
Kloveniersburgwal 95
1011 KB Amsterdam

Beleidsplan 2020

Samenvatting

Inzet voor kwetsbare Amsterdammers

De centrale statutaire doelstelling (geherformuleerd in 1997) luidt: *“Het opsporen en lenigen van geestelijke en maatschappelijke noden van individuen en groepen van personen ten einde daardoor in solidariteit met de samenleving mede te werken aan de bevordering van het algemeen maatschappelijk welzijn”*).

Op alle terreinen, van welzijn, zorg en educatie heeft de vereniging vanaf het midden van de 19^e eeuw de focus gericht op kwetsbare burgers.

Op basis van deze doelstelling wordt toegewerkt naar de vorming van nieuw beleid en een nieuw kader (nieuwe leden).

Met deze actualisering is in 2018 daadwerkelijk een start gemaakt: welke inzet kan de Vereniging bieden – en met wie -voor inwoners van Amsterdam, die persoonlijk, sociaal en/of maatschappelijk kwetsbaar zijn. We praten dan over ruim 15%, 125 duizend mensen in Amsterdam. Het gaat daarbij om de vraag wat relevant is voor kwetsbare burgers ongeacht hun achtergrond, geloof of oorzaken van kwetsbaarheid.

De vereniging is daarmee een verkenning gestart “naar nut en wenselijkheid” van de vereniging vanuit drie invalshoeken:

1. Wat zijn onze wortels en hoe kijken we daar nu naar? Wat kunnen we van de geschiedenis leren voor de toekomst?
2. Hoe ziet het er in Amsterdam wat kwetsbaarheid van inwoners betreft uit?
3. Wat vinden sleutelfiguren op sociaal-maatschappelijk terrein?

Kortom: we kijken om, we kijken om ons heen en we kijken vooruit.

Daar naar toe werkend wordt gewerkt aan een publicatie over ruim 170 jaar Vincentiusvereniging Amsterdam

I. Voorlopige beleidslijnen voor 2020

Al ‘verkennend’ heeft het bestuur een paar vaststellingen gedaan:

De Vincentiusvereniging is in 1833 in Parijs en in 1848 in Amsterdam opgericht als een particulier initiatief vanuit de opvatting, dat je naar kwetsbare mensen toegaat en hen vraagt: “wat heb je nodig om vooruit te komen”. Ze opereerden onafhankelijk van welke hiërarchie ook en hielden bij kwetsbare mensen de vinger aan de pols. De initiatiefnemers van rond de 19 jaar die hiermee in Parijs begonnen waren nogal anarchistisch en boos op kerk en overheid, die wel over armen spraken, maar in hun ogen niets deden en waardoor in

feite de standenmaatschappij bevestigd werd. Hun aanpak: individuele begeleiding geven met raad en daad, ongeacht godsdienstige opvattingen. Het was een benadering die ook in Nederland voorzichtig van de grond kwam vanaf het einde van de 18^e eeuw (zoals het Nut van 't Algemeen en initiatieven in Engeland en Duitsland) en lijkt als twee druppels water op wat ruim 20 jaar later in 1871 een paar jongeren van 13 tot 18 jaar uit een onderwijsfamilie in Amsterdam met “*Liefdadigheid naar Vermogen*” (LNV), nu “*Zorg en Bijstand*” deden: er op af gaan, steun mobiliseren op individuele basis en nabij blijven. Liefdadigheid naar Vermogen startte op de Raamgracht nr. 8, op 150 meter afstand van het Vincentiushuis op de Kloveniersburgwal in Amsterdam. Liefdadigheid naar Vermogen heeft het huidige *Centram*, organisatie voor maatschappelijke dienstverlening voortgebracht. Het werd grondlegger van het maatschappelijk werk in Nederland en werkte in feite op dezelfde basis als de Vincentiusvereniging met dat verschil dat expliciet werd geprobeerd de schuttingen tussen (levensbeschouwelijke) zuilen te doorbreken.

Vaststelling 1. Nabijheid en beschikbaarheid organiseren. *We constateren, dat het uitgangspunt “individuele ondersteuning” gericht op het behoud, verwerven en verankeren van eigen regie in het leven hoogst actueel blijft of die nu door professionele dienstverleners of vrijwillige mentoren en coaches wordt gerealiseerd. Het gaat bij kwetsbaarheid altijd om actieve nabijheid en beschikbaarheid om vooruitgang te kunnen boeken. Dit wil de Vereniging mogelijk blijven maken.*

Een tweede constatering is dat er permanent inzet nodig is, zowel van vrijwillige mentoren en coaches, als professionele dienstverleners. Complementair gaan functioneren als professionals en vrijwilligers zou weleens voor burgers, die in veel opzichten altijd kwetsbaar zijn het ‘ei van Columbus’ kunnen zijn. Waarom elkaar niet op het schild hijsen? We weten namelijk niet alleen dat 15 tot 18 procent van de huishoudens in Nederland kwetsbaar is, maar deels ook hoe structureel die kwetsbaarheid is. Zo is meer dan 16% van de inwoners van Amsterdam laaggeletterd. Dat ligt ruim boven het gemiddelde van 12% in Nederland. Bovendien zijn in een stad met ruim 45% van de inwoners met een migrantenachtergrond de sociale en educatieve hindernissen omvangrijk. Zowel vrijwillige mentoren, als professionele begeleiders hebben hun sterkten waarop ze over en weer een beroep kunnen doen en beperkingen, die ze deels bij elkaar kunnen ondervangen of compenseren. Professionele sociale dienstverleners kunnen in principe, mede door het bestaan van samenwerking in noodhulpbureaus, zoals het FBNA voor hun cliënten een beroep hierop doen voor noodhulp als er niet of niet tijdig een voorliggende voorziening beschikbaar is. Dat zou je voor vrijwillige mentoren en coaches ook wensen, zodat ook bij hen noodzakelijke hulp niet van toeval af hoeft te hangen.

Vaststelling 2. Tijdige (nood)hulp voor cliënten/pupillen van professionals en vrijwillige mentoren is noodzakelijk voor de continuïteit van hulp en begeleiding. *Daardoor kunnen zij die steun krijgen die nodig is om stagnatie in de begeleiding te pareren. Het is belangrijk dit te blijven stimuleren.*

Belangrijk is dat, alvorens een nieuw initiatief te starten je het werkveld leert kennen en de vraag stelt of het niet verstandiger is bestaande initiatieven te ondersteunen in plaats van zelf een activiteit te starten. Anders gezegd: doe niet zelf wat een ander reeds goed doet, besluit dan om de ander te steunen, samen te werken of een andersoortige inzet te leveren. Dit soort vragen speelt voor velen, waaronder serviceclubs.

Vaststelling 3. Zorg voor profijtelijke samenwerking voor een ieder. *Zorg voor die samenwerking die profijtelijk is voor de doelstellingen van iedere partner afzonderlijk en werk samen als je weet dat de samenwerking meer oplevert voor kwetsbare burgers dan wanneer*

je het allemaal alleen zou doen. Het opzoeken van synergie bij samenwerking is van groot belang.

De verkenning naar nut en wenselijkheid van de inzet van VVA heeft in de eerste helft van 2019 gevoerd tot de conclusie dat “vrijwillig mentorschap en coaching”, de inzet dus van vrijwilligers op vele terreinen noodzakelijk is. Het is daarom juist niet te wachten tot de hele verkenning naar nut en wenselijkheid van ondersteuning van “vrijwillige mentoren en coaches” op het brede terrein van welzijn, educatie en zorg is afgerond.

Vaststelling 4. *Wacht niet, begin en doe het samen met anderen. En al doende leer je van de hobbels onderweg. Die inzichten neem je mee in de verdere verkenning.*

II. Alliantie voor ondersteuning van jeugdmentoren van School's cool.

Tegen die achtergrond is op 17 juli 2019 bij de Vincentiusvereniging Amsterdam de “samenwerking voor uitzonderlijke noden van vrijwillige mentoren” opgericht, een alliantie voor het ondersteunen van het mentoren werk van in eerste instantie School's cool. School's cool werkt met rond 300 vrijwilligers, die wekelijks een kind thuis bezoeken om bijles te geven, zodat deze pupil voortgang kan boeken met school. Dit gebeurt in samenwerking met scholen. School's cool begon in Amsterdam en werkt nu in rond 28 gemeenten.

De initiatiefnemers van deze startende alliantie zijn:

- Vincentius Vereniging Amsterdam, dat voorlopig ook de ondersteuning zal leveren
- School's cool, dat zorgt voor aanvragen vanuit de 300 vrijwillige mentoren
- Stichting Nalatenschap De Drevon uit Den Haag, dat bijdraagt aan de noodzakelijke financiële buffer voor het giftenbudget
- RCAW, Rotary – aan de Dam, jeugdcommissie, die bijdraagt aan het giftenbudget en zo nodig bijdraagt aan bestuurskracht
- Het fonds Zorg en Bijstand, dat zich in het najaar gevoegd heeft bij de initiatiefnemers, bijdraagt aan het giftenbudget en van plan is partner te zijn bij de verdere ontwikkeling en uitrol van een systematiek voor ondersteuning van ‘vrijwillige mentoren en coaches’ op het terrein van zorg, welzijn en educatie

Inmiddels is toegewerkt naar een “aan vraag- en toekenningssystematiek” en konden de eerste twee aanvragen gehonoreerd. Het gaat om drie soorten uitzonderlijke kosten:

- van vrijwillige mentoren, denk in het bijzonder reiskosten als je van bijvoorbeeld Amsterdam Noord naar Amsterdam West moet
- in de thuissituatie van een pupil
- activiteitenkosten voor een pupil

III. Ontwikkeling van het leden netwerk

Vanwege het thema “*ondersteunen van vrijwillige mentoren en coaches op vele terreinen*” wordt het als wenselijk gezien stap voor stap het “ledennetwerk” uit te bouwen met mensen die deze ontwikkeling willen steunen met:

- hun lidmaatschap van Vincentius en eventuele andere donaties en/of
- hun expertise, bestuurskracht en inzet van hun netwerk
- adviezen en contacten, gevraagd en ongevraagd

Er wordt niet overhaast. De Vincentiusvereniging Amsterdam heeft niet tot doel groot te worden. De vereniging wil relevant zijn. In 2020 is de focus gericht op de werkwijze om on-bureaucratische, efficiënte en effectieve ondersteuning van “vrijwillige mentoren” en alles wat erbij komt kijken uit te lijnen, de kinderziektes eruit halen het functioneren van dit concept van ondersteuning te toetsen. Tegelijkertijd wordt gekeken met (mogelijke) partners, zoals Zorg en Bijstand, Cliëntenbelang en anderen hoe de ondersteuning van vrijwillige mentoren en coaches voor kwetsbare burgers verder kan worden gemobiliseerd en de kenmerken van het fenomeen “vrijwillig mentorschap en coaching” in al zijn gedaanten en omschrijvingen kan worden uitgediept.

Uiteindelijk gaat het erom dat “vrijwillige inzet, het vrijwillig mentor of coach” zijn maatschappelijk herkend, erkend en ondersteund wordt. Dat is voor iedereen profijtelijk.